

ΕΛΛΗΝΙΚΣ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Μ
Α
Σ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έτησια Συνδρομή Περιοδικού, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως
G. ΜΟΝΤΚΟΜΕΡΥ :	Πανεπιστημιακὴ συμβολὴ εἰς τὴν Νοσηλευτικὴν Ἐκπαίδευσιν
Σ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΛΗ :	Ἡ ἐκπαίδευσις ὡς μέσον τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος
Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ :	Προαγωγὴ τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος
ΕΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ :	Πορίσματα (πρὸς καλυτέραν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα)
F. ΑΦΦΑΡΑ :	Περίληψις (Μέθοδος πρὸς καλυτέραν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα)
D. ΣΑΛΑΜΑ :	Ὁμιλία
ΑΣ. ΔΙΤΣΑ :	Στὴ Δ/ουσα Σχ. «Εὐαγγελισμοῦ» Α. ΠΑΠΑΔΗΜΤΡΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :	Ἡ νοσηλευτικὴ ἱστορία τοῦ Καναδᾶ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ :	

ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ»

Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

(Τὸ τέλος τῆς ἐπαγγελματικῆς σου σταδιοδρομίας)

Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ξαποστάσης ἐπὶ τέλους!
Νὰ λύσης κεῖνο τὸ δεμάτι δυνάμεις ποῦχεις
πλέξει γιὰ τὸν ἀγῶνα.

Ὁλοκληρωτικὰ καὶ θριαμβευτικὰ ἐτε-
λείωσες τὴν ἐπαγγελματικὴ σου πορεία,
μία κοπιαστικὴ, βασανιστικὴ πορεία.

Ἐζήσες γαλήνια, ὑπομονετικὰ «μέσα
σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἄκρως ἐπείγουσα».
Δὲν σ' ἀκούσαμε νὰ λὲς τίποτε γιὰ τὶς
ἀντιδράσεις, γιὰ τὶς πίκρες ποὺ δοκίμασες
καθὼς πάλευες, πολλές φορές ὀλομόναχη,
ἀφαιρώντας τὰ ἀγκάθια ἀπὸ τὸν δρόμο
τῶν μαθητριῶν σου, ὅταν δὲν μπορούσες
νὰ τὸν στρώσης μὲ λουλούδια.

Πάντα ἀνέβαινες, ὥσπου ἔφθασες τὶς
πιὸ ψηλὲς κορυφὲς τοῦ ἰδανικοῦ σου: Νὰ
ἐτοιμάσης χίλιες (1.000) διπλωματοῦχες
ἀδελφές γιὰ τὴν Πατρίδα μας.

Εὐτυχὴς γιὰτὶ «κάηκες», ἀναλώθηκες
ὀλόκληρη γιὰ μιὰ ἰδέα καὶ ἓνα πάθος.
Τὴν ἰδέα ὅτι ἡ ἀδελφὴ εἶναι ὁ δρόμος
πρὸς τὴν προσφορά. Καὶ τὸ πάθος νὰ
μεταδώσης τὴν δική σου θέρμη γιὰ τὸ
ἔργο τῆς ἀδελφῆς σ' ἐμᾶς, ν' ἀνάψης καὶ
στὶς δικές μας καρδιές τὴ φωτιὰ τῆς
ἀνθρώπινης στοργῆς ποὺ κατέτρωγε τὴ
δική σου.

Ἡ πίστι σου βρῆκε τὴν ἀνταπόκρισί
της.

Ὁ Δημιουργὸς ἐπέτρεψε νὰ ζήσης τὴν
ἰδέα καὶ τὸ πάθος σου «ἕως τὴν ἄκρη
τους».

Τὸ ἔργον σου ὑπῆρξε μία οὐσιώδης
προσφορά τοῦ ἑαυτοῦ σου. κυρίως ὁμως
ἦτο ἔκφρασι. «Καὶ ἔκφρασι θὰ πῆ πνεῦμα,
θὰ πῆ ψυχὴ».

Ἡ ὀμορφιά σου, ἔξω ἀπὸ τὰ ὑλικά
χαρίσματά σου, εἶναι ἡ ὀμορφιά ἡ ψυχικὴ,
πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ.

Μᾶς διαπαιδαγώγησες μὲ τὸ παρά-
δειγμά σου. Διότι ἐγνώριζες ὅτι «ἡγεσία

σημαίνει νὰ μπαίνης μπροστά, νὰ κάνης
τὴν ἀρχή, νὰ παραδειγματίζης».

Ἦσουν πάντα γεμάτη ἔξαρσι ἀνυστε-
ρόβουλη.

Ἦσουν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἰκανὸς γιὰ θυσίες,
ὁ ἄνθρωπος ὁ ἰκανὸς ν' ἀντιμετωπίση
ἀκόμη καὶ τὴν χειρότερη μορφή τῆς
ἐγκατάλειψης: τὴν χλεύη.

Γνώριζες ὅτι ἡ κατάκρισι ἦτο πιὸ
χρήσιμη ἀπὸ τὸν ἔπαινο καὶ ὑπέμεινες
μὲ καρτερικότητα παλληκαρίσια.

Ἦποδεχόσουν τὰ πάντα καλωσυνάτα.

Εἰς τὴν ἀρμονικὴ προσωπικότητά σου
συνυπῆρχε ὁ καθημερινὸς ἄνθρωπος καὶ
ὁ ἰδιοφυὴς ἡγέτης.

Ἦπῆρξες σ' ὀλόκληρη τὴν ἐπαγγελμα-
τικὴ σου ζωὴ «μία διαρκῶς ἐμπύρετη,
ἀτέλειωτη σὲ ἀποχρώσεις εὐαισθησία».
Μία ἀστείρευτη πηγὴ ἀνθρώπινης στοργῆς
καὶ δυναμικότητος, ποὺ ἐγνώριζε ὅχι
ἀπλῶς νὰ μεταδίδη τὸν παλμό της, ἀλλὰ
νὰ ἐκθαμβῶνῃ τοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἀκτινο-
βολία της.

Δὲν εἶχες παρὰ ἓναν νόμο:

«Τὴν ἀναρρίχῃσι», πῶς νὰ ἀνεβάσης τὴν
θέσι τῆς Διπλωματοῦχου Ἀδελφῆς εἰς τὶς
πνευματικὲς καὶ ἐπιστημονικὲς κορυφὲς
ποὺ σὲ μάγεψαν.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ σου σταδιοδρομία
ἦτο μία παρένθεσις μέσα στὴ ζωὴ ὅλων
μας. Κάποτε στὸ μακρυνὸ παρελθὸν
ἀνοίξε, σήμερα κλείνει.

Πόσο μεγάλη ἦτο δὲν ἔχει σημασία.
Σημασία ἔχει τὸ τί μπόρεσε νὰ χωρέση
μέσα της. Γιατὶ πραγματικὰ ἀντεξε καὶ
περιέλαβε «ἓνα ἀπέραντο πνευματικὸ καὶ
ἠθικὸ μεγαλεῖο».

ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΔΙΤΣΑ

Διδάσκουσα Σχολῆς «Εὐαγγελισμοῦ»

15 Αὐγούστου 1968